

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 14.12.2004
COM(2004) 813 końcowy

**KOMUNIKAT KOMISJI
DLA RADY**

Sytuacja Niemiec i Francji wobec ich zobowiązań w ramach procedury nadmiernego deficytu w następstwie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości

1. WPROWADZENIE

Po stwierdzeniu ogólnego deficytu budżetowego, który w roku 2002 przekroczył 3 % PKB, Rada w pierwszej połowie 2003 r. podjęła decyzję w sprawie zalecenia Komisji, stwierdzającego istnienie deficytu w Niemczech i we Francji, oraz przyjęła zalecenia mające na celu skorygowanie deficytu do roku 2004. Jesienią 2003 r. Komisja zaleciła Radzie stwierdzenie, że działania naprawcze podjęte przez Niemcy i Francję okazały się niewystarczające do skorygowania deficytów, oraz wezwania tych państw do podjęcia odpowiednich środków celem zaradzenia sytuacji. Biorąc pod uwagę gorszą niż spodziewana sytuację gospodarczą Komisja zaleciła przedłużenie terminu skorygowania deficytu do roku 2005. W dniu 25 listopada 2003 r. Rada przeprowadziła głosowanie w sprawie zaleconych decyzji, ale nie uzyskała wymaganej większości. Rada przyjęła jednak wnioski sformułowane w odniesieniu do zaleceń dla Francji i Niemiec w sprawie skorygowania przez te państwa deficytów do roku 2005, wraz z oświadczeniem, że w świetle zobowiązań tych dwóch Państw Członkowskich procedura dotycząca nadmiernego deficytu została zawieszona. Komisja wniosła sprawę do Trybunału Sprawiedliwości, kwestionując niektóre elementy wniosków Rady z dnia 25 listopada 2003 r. Trybunał wydał orzeczenie w dniu 13 lipca 2004 r.¹. W orzeczeniu tym Trybunał unieważnił konkluzje Rady w zakresie dotyczącym formalnego zawieszenia procedury i modyfikacji obecnych zaleceń.

W wyniku orzeczenia Trybunału, Komisja stwierdziła, że „w ramach Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu Komisja we współpracy z Radą podejmie starania w celu znalezienia zadowalającego rozwiązania problemów budżetowych obu Państw Członkowskich”². Niniejszy komunikat służy temu właśnie celowi.

2. IMPLIKACJE ORZECZENIA TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WZGLĘDEM PROCEDUR NADMIERNEGO DEFICYTU WOBEC NIEMIEC I FRANCJI

Implikacje wynikające z anulowania wniosków Rady z dnia 25 listopada dla wprowadzenia procedury nadmiernego deficytu nie zostały szczegółowo omówione przez Trybunał.

Oceniając bieżącą sytuację Francji i Niemiec wobec ich zobowiązań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu zgodnie z Traktatem i Paktem na rzecz Stabilności i Wzrostu, należy uwzględnić znaczenie wniosków Rady do czasu ich anulowania przez Trybunał. Wnioski te skorzystały z zasady domniemania ważności dotyczącej zasadniczo każdego instrumentu wspólnotowego. Innymi słowy oba zainteresowane Państwa Członkowskie posiadały podstawy do założenia, że instrumenty przyjęte przez instytucje wspólnotowe są ważne a zatem realizowane na podstawie wniosków Rady. W swej treści wnioski Rady były zgodne z zaleceniami Komisji dotyczącego naprawy sytuacji, a konkretnie w sprawie przedłużenia terminu na skorygowanie nadmiernego deficytu do roku 2005. Po przyjęciu wniosków, działania podjęte przez Francję i Niemcy były nastawione na dotrzymanie terminu roku 2005 r. ustanowionego we wnioskach Rady dotyczących przeprowadzenia korekty nadmiernego deficytu. Działania te przyjęły praktyczny wymiar zmian, których nie można zignorować.

¹ Sprawa C-27/04, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

² „Oświadczenie Komisji dotyczące orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w sprawie procedury nadmiernego deficytu”, IP/04/897 z 13 lipca 2004 r.

Innymi słowy, pomimo iż Komisja podtrzymuje swoje stanowisko na temat nieadekwatności działań podjętych przez Francję i Niemcy w celu skorygowania do roku 2004 nadmiernego deficytu, w odpowiedzi na zalecenia Rady przyjęte w pierwszej połowie roku 2003, Komisja uznaje, że działania obu Państw Członkowskich podjęte w następstwie wniosków z dnia 25 listopada i do czasu ich anulowania przez Trybunał w dniu 13 lipca 2004 r., opierały się na założeniu, że ostateczny termin na skorygowanie deficytu budżetowego został przesunięty na rok 2005.

Mając na względzie wyjątkowe okoliczności zaistniałe na skutek orzeczenia Trybunału w sprawie procedury nadmiernego deficytu Francji i Niemiec, a w szczególności znaczenie wniosków Rady przed ich anulowaniem przez Trybunał, Komisja uznaje, że satysfakcjonujące rozwiązanie problemów budżetowych tych dwóch Państw Członkowskich w ramach Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu wymaga, aby ocena działań podjętych celem skorygowania nadmiernego deficytu odnosiła się do roku 2005 jako terminu wiążącego.

W związku z tym wymaga się, aby Komisja oceniała, czy działania podjęte przez każde z wymienionych Państw Członkowskich są spójne z korektą nadmiernego deficytu do roku 2005.

W przypadku pozytywnych wyników Komisja musiałaby uznać, że Rada nie powinna na tym etapie podejmować żadnych dalszych kroków związanych z procedurą nadmiernego deficytu mających na celu skłonienie zainteresowanych Państw Członkowskich do podjęcia dalszych działań.

W przypadku wyników negatywnych Komisja musiałaby uznać, że Rada powinna wznowić procedurę nadmiernego deficytu oraz wzmocnić nadzór budżetowy odnośnie do tych Państw Członkowskich celem wymuszenia niezbędnych działań naprawczych.

Komisja zwraca uwagę, że sama Rada w swoich wnioskach z dnia 25 listopada 2003 r., na podstawie zalecenia Komisji, wyraziła swoją gotowość do podjęcia decyzji zgodnie z art. 104 ust. 9, jeżeli ocena sytuacji wskaże na niedotrzymanie terminu wyznaczonego na rok 2005.

Ocena sytuacji w każdym z omawianych Państw Członkowskich została opisana odpowiednio w sekcjach 3 i 4 niniejszego komunikatu. Sekcja 5 zawiera wnioski odnośnie do działań podjętych przez Francję i Niemcy oraz konieczności podjęcia przez Radę dalszych kroków w ramach procedury nadmiernego deficytu.

3. OCENA SYTUACJI W NIEMCZECH

Planowany przez niemieckie władze ogólny deficyt budżetowy ma zmniejszyć się z 3,8 % PKB w 2003 r. do 3,7 % PKB w 2004 r. Prognoza Komisji z jesieni przewiduje wysokość deficytu w roku 2004 na poziomie 3,9 %, podczas gdy zaktualizowany program stabilności dla Niemiec z roku 2003 przewidywał na rok 2004 deficyt w wysokości 3,3 % PKB. Dla kontrastu rzeczywisty wzrost PKB w roku 2004 wydaje się być wyższy niż oczekiwany. Prognoza Komisja z jesieni przewiduje, że realny wzrost PKB wyniesie 1,9 % w porównaniu z 1,8 % przewidywanym przez rząd Niemiec. W zaktualizowanym programie stabilności dla Niemiec z roku 2003 (oraz w danych do przygotowania budżetu na rok 2004), władze Niemiec przewidywały wzrost PKB na poziomie 1,7 %. Wzrost ten wynikał jednak z popytu zewnętrznego, podczas gdy rynek wewnętrzny pozostał na poziomie znacznie poniżej oczekiwanego.

Brak spodziewanej poprawy w bilansie budżetu państwa na rok 2004 pomimo wzrostu wyższego od oczekiwanego wyniku z niekorzystnej struktury podatkowej wobec wzrostu PKB. Dochody z podatku od wartości dodanej i podatek akcyzowy np. na olej mineralny i tytoń, odnotowały znaczący spadek w porównaniu z planami. Oczekiwane stopniowe ożywienie na rynku pracy nie wystąpiło, co spowodowało wzrost wydatków związanych z bezrobociem. Pomimo to należy zauważyć, że całkowite wydatki w wartościach nominalnych na rok 2004 pozostały na stałym poziomie w porównaniu z rokiem poprzednim.

Zakładając realny wzrost PKB na poziomie 1,5 %, jesienna prognoza Komisji przewiduje ogólny deficyt budżetowy w roku 2005 na poziomie 3,4 % PKB. Prognoza ta oparta została na scenariuszu niezawierającym zmian politycznych, z datą odniesienia 18 października 2004 r. W dniu 4 listopada, rząd federalny przedstawił pakiet dodatkowych oszczędności. Podczas zebrania Rady Planowania Fiskalnego (*Finanzplanungsrat*), które odbyło się w dniu 18 listopada, rząd federalny oraz rządy landów i lokalne zgodziły się na zmniejszenie całkowitego deficytu budżetowego do 2,9 % PKB w 2005 r. Założenia te zostały oparte na rządowej prognozie realnego wzrostu PKB w 2005 r. na poziomie 1,7 %.

Przedstawiony przez rząd federalny pakiet dodatkowych oszczędności zawiera następujące trzy elementy. (i) Władze federalne nie przewidują żadnych wydatków w 2005 r. na pokrycie deficytu biura rozliczeń gotówkowych, które reguluje płatności emerytur dla pracowników służby cywilnej byłej publicznej poczty w imieniu firm które przejęły jej działalność (*Postbeamtenversorgungskasse*). (ii) Budżet federalny zostanie poddany dodatkowym cięciom wydatków. (iii) Rząd federalny będzie naciskał na ograniczenie w roku 2005 wzrostu płac w sektorze publicznym. Ponadto, (iv) ogólny deficyt budżetowy w roku 2005 zostanie zmniejszony poprzez zwrot dotacji przez Landesbanken do budżetów odpowiednich landów, zgodnie z decyzjami Komisji z dnia 20 października 2004 r.

W odniesieniu do ogólnego deficytu 76,6 mld EUR (3,4 % PKB) , zgodnie z podstawową linią na 2005 rok przedstawioną w jesiennym prognozie Komisji, trzy instrumenty zaproponowane przez rząd federalny, jak również zwrot dotacji przez banki poszczególnych landów (*Landesbanken*), mają, w ramach scenariusza wzrostu PKB z prognozy Komisji, zmniejszyć deficyt w roku 2005 do 2,9 % PKB. W szczególności:

(i) Biuro rozliczeń gotówkowych (sklasyfikowane w sektorze prywatnym przez ESA95) zabezpieczy oczekiwany napływ składek emerytalnych z firm przejmujących działalność poczty, które zostały przewidziane prawem. W roku 2003 fundusz wypłacił emerytury w wysokości ok. 6,5 mld EUR i otrzymał środki z budżetu federalnego w wysokości 5,3 mld EUR. Bieżąca wartość składek spadkobierców poczty na rzecz biura rozliczeń gotówkowych szacowana jest na ok. 13 – 14 mld EUR (Raport Roczny Niemieckiej Rady Doradców Ekonomicznych za rok 2005). Środki zabezpieczone przez biuro szacuje się na wystarczające do pełnego pokrycia wypłat emerytur w latach 2005 i 2006. Rząd federalny byłby w ten sposób zwolniony z obowiązku pokrycia deficytu biura rozliczeń gotówkowych w tych latach, co zmniejsza wydatki publiczne, zgodnie z zasadami ESA95. Oczekuje się, że środek ten wpłynie na zmniejszenie wydatków budżetowych o 5,45 mld EUR w roku 2005 w porównaniu z prognozą jesienną Komisji. Władze niemieckie przedstawiły Eurostat szczegółowe informacje na temat charakteru całej operacji.

(ii) Ministerstwa federalne mają obowiązek przeprowadzić w roku 2005 dodatkowe globalne oszczędności na kwotę 1 mld EUR ("*Globale Minderausgabe*"). Ogólnie, takie globalne oszczędności są włączone do budżetu (np. zmniejszenie planowanego deficytu), ale nie są rozdzielane między poszczególne pozycje budżetu (jako że poszczególne „pod-budżety”

zostały już przez ministerstwa wynegocjowane). Na rok 2005 projekt budżetu federalnego, przedstawiony w czerwcu, zawierał już globalne oszczędności na kwotę 1,4 mld EUR. Łącznie z dodatkową kwotą oszczędności globalnych, kwota zaplanowana w budżecie jako „oszczędności globalne” sięgnie teraz 2,4 mld EUR. Dla porównania: budżet federalny na rok 2004 zawierał oszczędności globalne na kwotę 3,3 mld EUR, które zostały osiągnięte. Środek ten ma spowodować zmniejszenie wydatków rządowych o 1 mld EUR w roku 2005 w porównaniu z jesienną prognozą Komisji.

(iii) Rząd federalny zamierza nie przyznawać w roku 2005 podwyżek wynagrodzeń dla pracowników służby publicznej (*“Nullrunde”*). Ogólnie rząd federalny negocjuje kontrakty płacowe ze związkami zawodowymi, występującymi w imieniu wszystkich pracowników sektora publicznego (tj. także landów). Umowy te są następnie adaptowane dla pracowników służby cywilnej. Ostatnia taka umowa przewidywała wzrost płacy o 1 % w dniu 1.1.2004 r. i kolejny 1 % w dniu 1.5.2004 r. Obecny kontrakt wygasa w dniu 31.1.2005 r. Biorąc pod uwagę, że pracownikom obniżono premie w latach 2003 i 2004, oraz że od października 2004 r. pracownikom federalnej służby publicznej wydłużono czas pracy, z 38,5 do 40 godzin tygodniowo, scenariusz braku wzrostu płac nie wydaje się prawdopodobny. Uwzględniając niepewny wynik zastosowania tego środka Komisja zgodnie z jesienną prognozą podtrzymuje możliwość niewielkiego wzrostu płac.

(iv) W dniu 20 października 2004 r. Komisja podjęła decyzję, że niektóre transakcje przeprowadzone na początku lat dziewięćdziesiątych przez landy z (istniejącymi podówczas) siedmioma Landesbanken, stanowiły nielegalne dotacje. Biorąc pod uwagę zaangażowanie landów w prace Rady Planowania Fiskalnego przyjmuje się, że zwrot dotacji zostanie zaksięgowany na kontach landów w 2005 r. i że nie zostaną wypłacane żadne dotacje wyrównawcze. Spowoduje to zmniejszenie całkowitych wydatków rządowych w 2005 r. o 4,3 mld EUR.

Komisja szacuje zmniejszenie ogólnych wydatków rządowych w roku 2005 o łączną kwotę 10,75 mld EUR (0,5 % PKB) w porównaniu z prognozą jesienną. *Ceteris paribus*, ogólny deficyt budżetowy ma zmniejszyć się do 65,9 mld EUR, czyli o 2,9 % PKB. Prognoza jesienna przewidywała zmniejszenie deficytu dostosowywanego cyklicznie o 0,5 punktu procentowego w roku 2005. Łącznie z dodatkowym zmniejszeniem wydatków dostosowywany cyklicznie bilans ulegnie w roku 2005 poprawie o 1 punkt procentowy. Należy zauważyć, że transakcja funduszu emerytalnego ma odciążyć budżet federalny o 0,25 % PKB także w roku 2006. *Ceteris paribus*, w porównaniu z prognozą jesienną spowoduje to zmniejszenie deficytu na rok 2006 z 2,9 % do 2,6 % PKB. Żaden z powyższych instrumentów nie jest jednak reformą strukturalną, dającą korzyści długoterminowe. Zmniejszenie wydatków na biuro rozliczeń gotówkowych przesuwają ukryte zobowiązania na przyszłość, oszczędności globalne to rozwiązanie *ad hoc* a zwrot dotacji to dochód jednorazowy aczkolwiek nieplanowany. Wszelkie niekorzystne zmiany warunków makroekonomicznych lub budżetowych mogą doprowadzić do wzrostu deficytu w roku 2005 do poziomu powyżej 3 %. W przypadku wystąpienia takich zmian konieczne będzie wdrażanie dalszych, dodatkowych rozwiązań, celem zapewnienia korekty nadmiernego deficytu najpóźniej w roku 2005.

Poprawa sytuacji makroekonomicznej i budżetowej nie wystarczy jednak do zapewnienia, iż wskaźnik zadłużenia powróci do tendencji spadkowych. Komisja przewiduje, że wskaźnik zadłużenia wzrośnie w roku 2006 do 67,1 % PKB. Jako że od tego roku ukryte zobowiązania wynikające z tych instrumentów wzrosną, Komisja nie oczekuje spadku wskaźnika zadłużenia

po roku 2006. Sytuacja budżetowa Niemiec pozostaje delikatna a potrzeba zmian strukturalnych jeszcze bardziej niecierpiąca zwłoki.

Prognoza Komisji dla Niemiec, jesień 2004 r., zmieniona dodatkowymi środkami

	2003	2004	2005	2006
Realny wzrost PKB (zmiana w %)	-0.1	1.9	1.5	1.7
Ogólny bilans budżetowy (jako % PKB)	-3.8	-3.9	-2.9	-2.6
Bilans dostosowywany cyklicznie (jako % PKB)	-3.0	-3.4	-2.4	-2.1
Całkowite dochody budżetowe (jako % PKB)	45.0	43.5	43.2	43.0
Całkowite wydatki budżetowe (jako % PKB)	48.8	47.5	46.1	45.6
Stosunek całkowitego zadłużenia budżetowego brutto do PKB	64.2	65.9	66.7	67.1

Prognozy oparto na założeniu, że polityka nie ulegnie zmianie. Liczby mogą się nie sumować w wyniku zaokrąglenia.

4. OCENA SYTUACJI WE FRANCJI

Władze francuskie przewidują, że ogólny deficyt budżetowy zmniejszy się z poziomu 4,1 % PKB w roku 2003 do 3,6 % PKB w roku 2004. Jest to zgodne z początkowym celem ustanowionym w projekcie budżetu na rok 2004. Przestrzeganie celu ograniczania deficytu w roku 2004 było ułatwione dzięki wyraźnej poprawie sytuacji makroekonomicznej, z którą związane były prognozy budżetowe: władze francuskie spodziewają się obecnie realnego wzrostu PKB na poziomie 2,5 %, w porównaniu z 1,7 % w projekcie budżetu na rok 2004. W swojej prognozie opracowanej jesienią 2004 Komisja przewidziała deficyt w wysokości 3,7 % PKB, przy założeniu realnego wzrostu PKB o 2,4 %.

Brak spodziewanej poprawy deficytu w roku 2004 pomimo wzrostu wyższego od oczekiwanego wyniku z pewnych niekorzystnych zmian. W szczególności w kwietniu 2003 r. szacunek deficytu został skorygowany w górę, powodując negatywny efekt bazowy (0,1 % PKB). W maju, *Conseil d'Etat* (Rada Państwa) częściowo anulowała reformę systemu ubezpieczenia bezrobotnych, która przewidywała znaczne zaostrzenie warunków kwalifikacji (0,1 % PKB). Wreszcie wydatki na opiekę zdrowotną i wydatki lokalne były wyższe od planowanych (0,1 % PKB).

Zakładając realny wzrost PKB na poziomie 2,5 %, projekt budżetu na rok 2005 przewiduje spadek deficytu z 3,6 % PKB w 2004 r. do 2,9 % PKB. Przewidywane zmniejszenie deficytu ma wynikać z ograniczenia wydatków i znaczącego zwiększenia dochodów. Ograniczenie wydatków planowane jest poprzez (i) ustabilizowanie rzeczywistych wydatków państwa, trzeci rok z rzędu, oraz (ii) stopniowe zmniejszanie wydatków na służbę zdrowia, spowodowane pierwszymi skutkami kompleksowych reform systemu ubezpieczeń zdrowotnych przyjętego latem 2004 r. Wzrost stosunku dochodów do PKB odzwierciedlały (i) wpływ nieokreślonych środków po stronie fiskalnej³ (0,1 % PKB) oraz (ii) jednorazową płatność powiązaną z przekazaniem odpowiedzialności za wypłatę emerytur pracowników publicznych firm energetycznych i gazowych na sektor ubezpieczeń społecznych. Od czasu

³ Decyzja o zwiększeniu podatków w kontekście reform systemu ubezpieczeń zdrowotnych zrekompensuje z nadwyżką cięcia podatkowe ogłoszone w kontekście projektu budżetu na rok 2005 oraz wyłączenia z opodatkowania odsetek od kredytów konsumpcyjnych oraz międzypokoleniowych transferów finansowych, ogłoszonego w maju 2004 r..

przedstawienia projektu budżetu we wrześniu, wypłata jednorazowa została nieznacznie skorygowana w górę (od 0,1 % PKB do 0,5% PKB).

Poprawa sytuacji budżetowej w roku 2005 nie zapewniłaby wystarczającej tendencji spadkowej zadłużenia. Zgodnie z wieloletnią prognozą dołączoną do budżetu, zadłużenie zaczęłoby spadać w roku 2006. W tym roku, pomimo zniknięcia dochodów jednorazowych z 2005 r., ogólny deficyt budżetowy wyniósłby 2,2 % PKB.

Prognozy służb Komisji z jesieni 2004 r. wykazują ogólny deficyt budżetowy na poziomie 3,7 % PKB w roku 2004 i 3,0 % PKB w roku 2005. Niewielka różnica między prognozami władz francuskich i Komisji dotyczącymi deficytu na rok 2005 wynika z dwóch czynników: (i) prognoza makroekonomiczna Komisji jest bardziej ostrożna od prognozy władz francuskich: Komisja przewiduje realny wzrost PKB na poziomie 2,2 % w roku 2005, w porównaniu z 2,5 % przewidywanym przez władze francuskie; oraz (ii) pomimo tego, że reforma systemu ubezpieczeń zdrowotnych może przyczynić się do znaczących oszczędności średnioterminowych, Komisja jest bardziej ostrożna odnośnie do krótkoterminowych skutków reformy. Skumulowany efekt negatywny tych dwóch czynników (0,2 % PKB) jest tylko w części rekompensowany przez fakt, że w oparciu o informacje przekazane przez władze francuskie, dochody jednorazowe ujęte w prognozie jesiennej Komisji, są nieco większe niż te ujęte w prognozie zawartej w projekcie budżetu (o 0,1 % PKB). Zgodnie z wyliczeniami Komisji opartymi na jej prognozie jesiennej, deficyt dostosowywany cyklicznie zostanie zmniejszony o 0,7 punktu procentowego PKB w roku 2005, z czego 0,5 punktu procentowego odzwierciedla wpływ instrumentów jednorazowych.

Sytuacja budżetowa Francji pozostaje jednak niepewna. Biorąc pod uwagę, że przewidywane zmniejszenie deficytu ma wynosić tylko niewiele poniżej 3 % PKB, wg ocen władz francuskich oraz dokładnie 3 % PKB, wg ocen Komisji, niekorzystne zmiany makroekonomiczne lub budżetowe mogą okazać się wystarczające, aby deficyt przekroczył 3 % i postawił pod znakiem zapytania skorygowanie nadmiernego deficytu najpóźniej do roku 2005. Ponadto zmniejszenie deficytu w roku 2005 jest w znacznym stopniu uzależnione od korzystnych skutków środka neutralnego dla sytuacji budżetowej Francji w odniesieniu do statystyk budżetowych na 2005 rok. W rzeczywistości, podczas gdy przekazanie odpowiedzialności za wypłatę emerytur pracowników publicznych firm energetycznych i gazowych na ubezpieczenie społeczne zakłada dużą płatność ryczałtową na rzecz rządu centralnego w roku 2005, zakłada też dodatkowe wydatki w kolejnych latach, na podobną skumulowaną kwotę, ponieważ ubezpieczenie społeczne będzie musiało opłacić przyszłe emerytury pracownikom sektora gazowego i energetycznego. Tymczasowy charakter tego środka został odnotowany w prognozie deficytu na 2006 rok, przygotowanym przez Komisję, który, zakładając niezmienną politykę gospodarczą przewiduje wzrost deficytu do 3,3 % PKB, co oznacza konieczność podjęcia dalszych działań konsolidujących, celem uniknięcia przekroczenia pułapu 3 % PKB w roku 2006.

Prognoza Komisji dla Francji, jesień 2004 r.

	2003	2004	2005	2006
Realny wzrost PKB (zmiana w %)	0.5	2.4	2.2	2.2
Ogólny bilans budżetowy (w % PKB)	-4.1	-3.7	-3.0	-3.3
Bilans dostosowywany cyklicznie (w % PKB)	-3.8	-3.5	-2.8	-3.1
Całkowite dochody budżetowe (w % PKB)	50.5	50.5	50.9	50.4
Całkowite wydatki budżetowe (w % PKB)	54.7	54.2	53.9	53.8
Ogólne zadłużenie budżetowe brutto (w % PKB)	63.7	64.9	65.5	66.3

Prognozy oparto na założeniu, że polityka nie ulegnie zmianie. Liczby mogą się nie sumować w wyniku zaokrąglenia.

5. WNIOSKI

Biorąc pod uwagę wyjątkowe okoliczności powstałe na skutek orzeczenia Trybunału w sprawie procedury nadmiernego deficytu wobec Francji i Niemiec, w szczególności skutki wniosków Rady z dnia 25 listopada 2005 r. przed ich anulowaniem przez Trybunał dnia 13 lipca 2004r., Komisja doszła do następujących wniosków odnośnie do sytuacji w zainteresowanych Państwach Członkowskich.

W odniesieniu do Niemiec, w oparciu o bieżące informacje oraz na podstawie środków przedstawionych w planach budżetowych na rok 2005 oraz pakietu dodatkowych oszczędności ogłoszonego przez rząd Niemiec w dniu 4 listopada 2004 r., wydaje się, że działania podjęte przez władze niemieckie są w dużym stopniu spójne z procesem korygowania nadmiernego deficytu do 2005 r. W związku z powyższym Komisja stwierdza, że na tym etapie nie jest konieczne podejmowanie dalszych kroków w ramach procedury korygowania deficytu.

Odnośnie Francji, w oparciu o bieżące informacje oraz na podstawie instrumentów opisanych w budżecie na rok 2005, wydaje się, że działania podjęte przez władze francuskie są spójne z polityką korygowania nadmiernego deficytu do 2005 r. W związku z powyższym Komisja stwierdza, że na tym etapie nie jest konieczne podejmowanie dalszych kroków w ramach procedury korygowania deficytu.

Komisja zwraca uwagę, że sytuacja budżetowa w obu Państwach Członkowskich pozostaje niepewna. Przeprowadzenie korekty nadmiernego deficytu wymaga skutecznej realizacji wszystkich przewidzianych środków. W przypadku niepowodzenia w przeprowadzeniu korekty na późniejszych etapach, Komisja zaleci Radzie zwiększenie nadzoru budżetowego i podjąć niezbędne działania w ramach postanowień Traktatu oraz Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu.